

NEWS

In memoriam: het briefje op de deur

Ter nagedachtenis aan het papier dat aan deuren en muren hing.

3 september 2026, Tobias Engl

Wij nemen afscheid van het uitgeprinte briefje. Het hing op deuren, etalageruiten en prikborden, vaak scheef, soms jarenlang, en deed zonder morren zijn werk. Nu gaat het van ons heen, stil, zoals het gekomen is ... met een stukje plakband of een punaise in de hoek.

Eén ding moet gezegd: het was bescheiden. Het had geen stroom nodig, geen netwerk, geen wachtwoord. Wie iets te melden had, schreef het op, printte het, plakte het op, klaar. "Wegens vakantie gesloten", "Graag aanbellen", "Pas geverfd". Hele generaties hebben zich erdoor laten leiden en meestal klopte wat erop stond.

Trouw was het wel, actueel zelden. De aanbieding van twee maanden terug hing er nog, terwijl allang een nieuwe gold. In de etalage verbleekte het tot het rood roze was geworden en niemand het telefoonnummer nog kon lezen. Wie het wilde aanpassen, had een printer, een schaar en een vaste hand nodig.

Zijn taak wordt nu overgenomen door een scherm. Dat toont wat vandaag geldt, niet wat in het voorjaar gold, en verandert op het moment dat er iets verandert. Het spreekt meerdere talen, wordt groter als iemand slecht ziet en verbleekt niet in het licht. Wat het briefje altijd wilde, kan het scherm eindelijk: altijd kloppen.

Het briefje laat een lege muur achter en een beetje plakband dat maar moeilijk loslaat. We hebben het veel te danken en gunnen het de rust die het heeft verdiend. Moge het zachtjes vergelen, daar waar oude dingen heen gaan die hun plicht hebben gedaan.